

[Justitsministeren.]

gen — står en gruppe af konsulenter, navnlig juridiske rådgivere.

Endvidere anføres det i rapporten, at denne personkreds gang på gang benytter sig af de samme metoder. Man har fundet frem til tre „handlingsmønstre“, som er nærmere beskrevet i den offentliggjorte del af rapporten, nemlig et mønster ved opkøb og videre dispositioner over beboelsesejendomme; et andet mønster, der anvendes ved overtagelsen af aktieselskaber og et tredje, der anvendes ved långivning til personer eller selskaber, der er i økonomiske vanskeligheder.

Disse handlingsmønstre illustreres i rapporten ved en gennemgang af en lang række sager, hvor mønstrene naturligvis varieres på forskellige måder. Imidlertid er det vigtigste ved rapporten efter min mening ikke den isolerede betragtning af de enkelte sager. Det vigtigste er det indtryk, rapporten giver af, at de beskrevne metoder anvendes gang på gang og systematisk af den samme kreds af personer. Værdien af rapporten ligger naturligvis navnlig i dens påvisning af, at disse forretningsmetoder kan anvendes, uden at det altid har været muligt at gribe ind herimod, hvad enten dette skyldes manglende efterforskningsmæssig kapacitet, huller i lovgivningen eller andet. Hertil kommer, at rapportens gennemgang af forretningsmetoder og personkredse har værdi derved, at den i høj grad kan lette efterforskningen i fremtidige sager på området.

På grundlag af undersøgelserne foreslår statsadvokat Grell indført en generel regel om straf for den, der forfølger egne økonomiske interesser med tilsidesættelse af rimelige samfundsmæssige hensyn. Nogen formuleret tekst til en lovbestemmelse findes dog ikke i rapporten. Argumentationen for, at der er behov for en sådan regel, fremgår af den offentliggjorte del af rapporten, og jeg skal derfor ikke gentage den her.

Rapporten blev afgivet i november 1971. Som jeg har nævnt i mit svar til hr. Thestrup den 14. marts i år, holdt jeg i februar 1972 et møde med repræsentanter for politiet og anklagemyndighed for at drøfte rapporten. Alle mødedeltagere — bortset fra statsadvokat Grell — var enige om, at en regel som den foreslåede måtte blive så generel og

ubestemt, at den vanskeligt kunne anvendes i praksis.

I stedet foreslog rigsadvokaten en gennemgang af lovgivningen, navnlig den erhvervsmæssige lovgivning, for at undersøge, om den økonomiske kriminalitet mere effektivt kunne begrænses ved lovændringer af mere konkret karakter på afgrænsede områder.

En sådan gennemgang er imidlertid ikke så ligetil. Rapporten indeholder ikke forslag til andre lovændringer end den generelle straffebestemmelse. Det er på ingen måde indlysende ved en gennemlæsning af rapporten, hvilke lovændringer på mere specielle områder der måtte være egnede til at begrænse den økonomiske kriminalitet. Det måtte derfor være nødvendigt at foretage en nøje vurdering af de ofte meget komplicerede sager, der er beskrevet i rapporten, set i forhold til de gældende regler på forskellige områder, for overhovedet at blive klar over, hvor der kunne være grund til at sætte ind med lovgivningsinitiativer.

I flere af de undersøgte forhold har bankfinansiering været anvendt. Da en revision af bankloven allerede var igang, fandt man det i denne forbindelse nærliggende at undersøge, om der var behov og mulighed for at udvide den offentlige kontrol med bankernes virksomhed. På grundlag af et oplæg fra rigsadvokaten nedsatte handelsministeriet i juni 1972 en arbejdsgruppe med repræsentanter for handelsministeriet, justitsministeriet, banktilsynet og anklagemyndigheden. Arbejdsgruppen afgav sin redegørelse i december. Redegørelsen indgår i handelsministeriets fortsatte overvejelser om en revision af bankloven.

Rigsadvokaten har for et par måneder siden afsluttet en grundig gennemgang og vurdering af oplysningerne i rapporten. Dette supplerende materiale er for et par dage siden sammen med selve rapporten stillet til rådighed for retsudvalgets medlemmer. Det bør vel bemærkes, at dele af pressen i går citerede dette supplerende materiale sammen med uddrag af rapporten.

Det er fortsat rigsadvokatens opfattelse, at en generel straffebestemmelse som skitseret af statsadvokat Grell ikke bør gennemføres. Rigsadvokaten fremhæver, at det vil